

Egn, netop fra Agger By, hvor jeg bor, blev indgivet et Andragende om Beskyttelse af Kysten, fordi man nærede begrundet Frygt for, at Havet, der den Gang ikke var mere end 300 Alen fjernet fra Flade Sø, skulde bryde ind i Flade Sø og afstedkomme mange Ulykker. Det høje Ting, Regeringen, alle Lovgivningsmagtens Faktorer, gik da med til at bevilge Bygning af Høfder deroppe. Det er ikke Tvivl underkastet, at var det ikke sket, havde Vesterhavet i Dag været inde i Flade Sø, og hvad der deraf havde fulgt, kan hverken jeg eller nogen anden sige; men at dette havde bragt forskellige store Ulykker med sig, derom ere sikkert alle enige.

Syd for Agger By ligger den lange, smalle Nordre Tange, som er ca. 5 Kvartmil lang. At denne Nordre Tange i mange Aar blev stifmoderlig behandlet, derom ere vistnok alle enige, og jeg skal ikke komme ind paa Grundene dertil. Før der deroppe blev bygget Høfder, var det saaledes, at naar Havet stod i sin Vælde, naar Højvande og Storm indtraf samtidig, blev hele denne lange Tange overskyttet af store Vandmasser, der væltede ind i Fjorden indenfor. Jeg kan tale med derom af Erfaring. Jeg har boet paa den Plads i 25 Aar og daglig været Vidne til de Ødelæggelser, som Havet anretter. Naar der den Gang under saadanne Forhold indtraf en Stranding, maatte Folk derud til Strandingen, men ellers kom ingen ud paa Tangen under saadanne Forhold. Jeg har selv været med dertil adskillige Gange, idet enhver Kystbo anser det for sin Pligt, selv om han ikke er ansat ved Redningsvæsenet, at møde og hjælpe til, hvad han kan. Jeg har selv været med til at vade i Havet, kan jeg gerne sige, eller dog paa den Strækning, der var overskyttet af Havet. Vi vadede ofte til midt op paa Livet og maatte holde hverandre i Armene for at kunne staa fast. Saadanne Oversvømmelser finde ikke Sted nu og have ikke fundet Sted, siden Høfdebygningen kom ved den nordre Tange, idet der nu frembringes en bred Forstrand, støttet paa et indenfor liggende Sanddige. Der tabe Bølgerne deres Kraft, idet de løbe derop og tilbage igen. De Vandmasser, som den Gang under saadanne Forhold bleve førte ind i Limfjorden, vare af en ganske anden Betydning end de, som den Dag i Dag gaa ind i Thyborøn-Kanalen. Og naar det ærede Medlem for Lemvig (Sandbæk) i Gaar omtalte, at Limfjordskysten blev sikret mod voldsomme

Oversvømmelser ved Høfdeanlæg, har han fuldstændig Ret deri. Det er givet, at de Vandmasser, som førtes ind i Nissum Bredning og videre gennem Oddesund og nedad Fjorden, under saadanne vanskelige Forhold vare af langt, langt større Betydning end de, der under almindelige Forhold nu føres ind gennem den indsnævrede Thyborøn Kanal. For Thyborøn-Kanalen er bleven indsnævret.

Der er en lille Ting, jeg gerne vil have Lov til at sige ved denne Lejlighed. Der blev af det ærede Medlem for Lemvig brugt et Udtryk om, hvor uheldigt og kedeligt det var, naar Folk skulde jages fra Hus og Hjem, og han henviste til mig som den, der vistnok kunde give adskillige Oplysninger derom. Ja, det kunde jeg gøre, og jeg kunde nævne Eksempler i Snesevis, men jeg skal kun nævne et, som ligger mig nærmest, idet det er mig selv. Jeg hører nemlig til dem, som ere blevne jagede fra Hus og Hjem af Havet, og selv om mine Forhold som Lærer ere af den Beskaffenhed, at jeg kunde tage Sagen med temmelig stor Ro, idet Kommunen maatte skaffe mig Plads, forstod jeg godt det ubehagelige derved og kan derfor skønne om, hvor langt ubehageligere det er for dem, hvem det rammer som en endnu større Ulykke.

Det ærede Medlem for Lemvig omtalte ogsaa den nuværende Skibsfart gennem Thyborøn Kanal. Den er ikke saa ubetydelig, som maaske adskillige have Lyst til at gøre den til. Det er alligevel saaledes, at de vestlige Byer ved Limfjorden blive forsynede med deres Kul hovedsagelig gennem Thyborøn-Kanalen. Men sin største Betydning har denne Kanal for Fiskeriet. Den højtærede Trafikminister udtalte for lidt siden, at en Gennemgravning af Ringkøbing Tange vilde faa stor Betydning for Fiskeriet, og heri kan jeg være enig med ham. Men der er en anden Ting, som er meget klarere, og det er, at det Vand, vi endnu den Dag i Dag have oppe i Thyborøn-Kanalen, er af langt større Betydning for Fiskeriet end det, det tilsigtes at skaffe nede ved Ringkøbing. Det er nu saaledes, at vore Fiskere have lidt ondt ved at komme bort fra dette: at være i deres Hjem og derfra at drive Fiskeriet. De holde af at kunne komme hjem mindst een Gang i Døgnet, og det kan man egentlig ikke sige noget ondt til. Det binder dem mere til Pladsen, og det binder dem ogsaa til deres Erhverv. Men det er sikkert, at skal der hentes noget rigere Udbytte fra Havet,